

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1172/25
12.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ане Поповић, председника већа, Александра Ивановића и Милице Стојковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА, из ..., чији је пуномоћник Марија Милуновић, адвокат из Београда, ул. Патриса Лумумбе бр.30, против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће "Београд" д.о.о., са седиштем у Београду, ул. Кнегиње Љубице бр.29, ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 2005/24 од 25.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 2005/24 од 25.12.2024. године, у ставу првом изреке и **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број К-20-/112 6-1/1-УЈ од 19.3.2020. године којим је тужиоцу отказан Уговор о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године, Анекс бр.1 уговора о раду бр.2/12280 од 07.12.2005. године, Анекс бр.2 уговора о раду бр.2/12137 од 13.7.2012. године и Анекс бр.3 уговора о раду бр.2/5563 од 17.9.2014. године.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П1 2005/24 од 25.12.2024. године, у ставу другом изреке и **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу уместо враћања на рад као некнаду штете исплати 18 месечних зарада односно 1.180.831,32 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 2005/24 од 25.12.2024. године и **ОДБИЈА** као неоснован захтев тужиоца да се **ОБАВЕЖЕ** тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 329.620,00 динара са законском

затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 4.750,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2005/24 од 25.12.2024. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење туженог број К-20-/112 6-1/1-УЈ од 19.3.2020. године којим је тужиоцу отказан Уговор о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године, Анекс бр.1 уговора о раду бр.2/12280 од 07.12.2005. године, Анекс бр.2 уговора о раду бр.2/12137 од 13.7.2012. године и Анекс бр.3 уговора о раду бр.2/5563 од 17.9.2014. године. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу уместо враћања на рад као некваду штете исплати 18 месечних зарада односно 1.180.831,32 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 329.620,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је из свих разлога прописаних законом са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост побијане пресуде, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је нашао да је:

- жалба туженог основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, нити друге повреде одредаба парничног постака које су биле или могле бити од утицаја на правилност и законитост побијане пресуде.

Изведеним доказима у првостепеном поступку утврђено је да је тужилац био у радном односу код туженог на неодређено време на пословима возача аутобуса. Решењем о отказу Уговора о раду К-20/112 16-1/1-УЈ од 19.3.2020. године на основу члана 179 став 2 тачка 1 и 5 и члана 192 и 193 Закона о раду тужиоцу је отказан Уговор о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године, Анекс бр.1 уговора о раду бр.2/12280 од 07.12.2005. године, Анекс бр.2 уговора о раду бр.2/12137 од 13.7.2012. године и Анекс бр.3 уговора о раду бр.2/5563 од 17.9.2014. године из разлога што је дана 01.12.2019.

године када је према распореду рада управљао аутобусом гар. бр..., као други по реду, на линији 95 (Нови Београд Блок 45.Борча) у времену од 11:57 до 19:29 часова док се кретао у смеру ка Борчи након што је неидентификована путница средњих година ушла у аутобус на стајалишту “Зелени Венац” и започела вербални сукоб са путницима а потом и са запосленим и покушала да га фотографише, по доласку на стајалиште “Дом омладине” у 17:00 часова устао са возачког седишта, узео јој телефон из руке а потом је ухватио рукама и избацио из аутобуса када је изгубила равнотежу и пала на тротоар. Након тога је изашао из аутобуса, ногом замахнуо према истој и ударио је у руку док је и даље лежала на тротоару. Пошто се вратио у аутобус када је путница пришла левом бочном прозору возачке кабине, отворио је прозор возачке кабине и кроз исти је попрскао бибер спрејом и више пута замахнуо руком према путници. Наведеним радњама запослени је поступио противно члану 11 став 1 Правилника о обавезама саобраћајног особља у ЈКП Градско саобраћајно предузеће “Београд” бр.6464 од 02.6.2016. године којим је регулисано да је саобраћајно особље дужно да се понаша културно, уљудно и предусретљиво; члана 75 став 4 истог Правилника којим је регулисано “у свим ситуацијама возачи треба да су уздржани и настоје да се новонастала ситуација реши без конфликта као и члан 33,ал.10 Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда (“Службени лист Града Београда”, бр.61/2009, 10/2001, 55/2011, 69/2014, 2/2015 и 86/2016) којом је регулисано: “возач је дужан да се према путницима опходи са пажњом и предусретљиво”, и учинио повреду радне обавезе из члана 179 став 2 тачка 5 и став 3 тачка 8 Закона о раду, члана 78 став 1 тачка 1 алинеја 5 под тачка 1, као и непоштовање радне дисциплине из тачке 2 алинеја 7 подтачка 4 и 5 Колективног уговора Јавног комуналног предузећа Градско саобраћајно предузеће “Београд” бр.12082 од 04.10.2018. године и тачка 14 под 3 и 5 Уговора о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године: ако несавесно и немарно извршава радне обавезе (поступање противно одредбама закона, општим актима послодавца и другим правилима службе, несавесно или неквалитетно или неблагоприятно обављање послова или поступање противно одредбама закона, општим актима предузећа и другим правилима службе недолично, некултурно и некоректно понашање запосленог у току радног времена или такво понашање према другим запосленима или према трећим лицима, изазивање нереда или изазивања туче или учествовање у тучи и нeredу или је наведеним радњама дошло до повређивања или угрожавања живота и здравља запосленог, корисника услуга или трећих лица (изазивање нереда или учествовање у тучи) којом приликом је дошло до повређивања или угрожавања живота и здравља запосленог, корисника услуга или трећих лица, те из наведених разлога не може да настави рад у ЈКП ГСП “Београд”. Запосленом престаје радни однос даном достављања решења. Такође је утврђено да је сходно члану 180 Закона о раду сачињено упозорење К-20/112 од 05.02.2020. године о постојању разлога за отказ уговора о раду уз обавештење запосленом да је потребно да се у року од 8 дана од дана достављања упозорења изјасни на наводе истог и да уколико је члан неког синдиката може доставити мишљење тог синдиката. Упозорење је запосленом лично уручено у просторијама послодавца дана 07.02.2020. године, а тужилац се на упозорење изјаснио и исто је заведено под бројем 2190 од 14.02.2020. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да је тужбени захтев тужиоца за поништај решења туженог од 19.3.2020. године основан па је одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде уз образложење да тужени није доказао да је тужилац својом кривицом извршио повреду радне обавезе која му се

ставља на терет у складу са чланом 172 став 2 тачка 1 и 5 Закона о раду као и да је поступио супротно одредбама из Правилника о обавезама саобраћајног особља код туженог. Тужилац је предметног дана и поступио у складу са чланом 12 Правилника с обзиром на понашање путнице која је правила неред, физички напала и узнемиравала друга лица, угрожавала сигурност и јавни ред. Из исказа тужиоца је утврђено да је женска особа почела да се свађа и бије са једним човеком ради места за седење у аутобусу. Након тога је до жене и мушкарца који су се свађали и тукли “дошла је друга женска особа за коју је стекао утисак да је супруга овог мушкарца и удаљила га од ове жене која је правила инцидент и која је након тога села на то место”. Потом му је пришао мушкарац који је био учесник инцидента и замолио га је да предузме нешто како би особа која је правила инцидент напустила возило и да позове полицију. Након минут до два тужилац је устао са места и отишао до жене која је правила проблеме. Рекао јој је да нема намеру даље да вози док се она не смири или не напусти возило. Она је затим устала са места почела да псује тужиоца и вређа те се вратио на своје место возача и позвао полицију. Тада му је пришла та жена и уперила у њега нешто што је јако сијало али није могао да види шта је то зато што је било прилично мрачно. Одузео јој је тај предмет јер је помислио да је упитању електрошокер, те га је потом шутнула у ногу. Усмерио је према излазним вратима како би изашао напоље из аутобуса и вратио јој предмет који је раније одузео. Из исказа сведока ББ утврђено је да једна жена, чинило јој се да је под утицајем психоактивних супстанци, упорно вукла за јакну Рома и тражила од њега цигарету и да тај дечко није реаговао на њено понашање и она је ничим изазвана почела да га вређа и псује. Ту се нашао још један млађи, па рома којег је такође вређала ничим изазвана и викала на њих. Све се то дешавало у аутобусу па је возач више пута замолио ту жену да напусти аутобус а што је она одбила, у једном тренутку је ударила у заштитно стакло возачеве кабине, извадила је мобилни телефон и почела да снима возача. Возач је затим рекао да је забрањено да слика у аутобусу, изашао је из своје кабине, отео јој мобилни телефон и бацио га је напоље на бетон. Све се то дешавало на стајалишту код Дома омладине и возач као и поменута жена налазили су се у аутобусу. Возач је седео на свом месту и тада је звао полицију. Сматра да возач уопште није био агресиван наспрам њеног понашања јер је узнемиравала читав аутобус и нико од путника није реаговао. У том неком тренутку је извадио бибер спреј и попрскао је по очима. Жена је почела да плаче, након тога сви су изашли из аутобуса и убрзо је дошла полиција. Исказима тужиоца и сведока ББ суд је поклатио веру као јасним, логичним и међусобно сагласним па је код наведеног оценио да је предметно отказно решење незаконито јер није утврђено да је тужилац учинио повреду радне обавезе својом кривицом нити противно одредби члана 13 Правилника о обавезама саобраћајног особља. Ово поткрепљује и мишљење синдиката о запосленом из кога је утврђено да тужилац важи за изузетно мирног и повученог колегу који избегава конфликте било које врсте са било ким тако да додатно изненађују оптужбе које му се стављају на терет. Извршава радне обавезе и задатке које добија од својих непосредних руководиоца без поговора. Изузетно је лојалан радник према предузећу и према радном месту, воли посао који обавља јер су такве појаве реткост у данашње време великих миграција у земљи и иностранству. Против тужиоца не постоје пријаве било какве врсте ни од стране запослених ни од стране путника на недолично понашање несавесно или немарно извршавање радних обавеза, поступање противно одредбама закона, општим актима послодавца и другим правилима службе. Осим тога из прегледа инцидента од 01.12.2019. године достављеног на ДВД-у од стране туженог утврђено је да се овај преглед инцидента поклапа са исказом тужиоца и чињеницама

како се догодио спорни догађај као и понашање тужиоца. Како је нашао да је решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу незаконито то је првостепени суд усвојио захтев тужиоца и обавезао туженог да тужиоцу уместо враћања на рад као накнаду штете исплати 18 месечних зарада односно 1.180.831,32 динара а који износ је утврдио из извештаја туженог о заради која је за месец март 2020. године износила 65.601,74 динара па је донео одлуку као у ставу другом изреке пресуде.

Међутим, одлука првостепеног суда се не може прихватити као правилна јер је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд погрешно применио материјално право, на шта се основано указује и у жалби туженог.

Одредбом члана 179 став 2 тачка 1 и 5 Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Одредбом члана 179 став 3 тачка 8 Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који непоштује радну дисциплину и то ако непоштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилник о обавезама саобраћајног особља у ЈКП ГСП “Београд” од јуна 2016. године у члану 11 у ставу 1 прописује да је саобраћајно особље дужно да се понаша културно, уљудно и предусретљиво а у члану 12 став 1 прописано је да је саобраћајно особље дужно да упозори путника или било које друго лице које прави неред, физички напада или узнемирава друга лица, угрожава сигурност и јавни ред, уноси у возило недозвољен и опасан пртљак да престане са таквим активностима и да ће бити удаљено из возила. У ставу 2 истог члана прописано је да уколико након упозорења лице из става 1 овог члана настави са истим понашањем саобраћајно особље може да заустави возило и затражи интервенцију најближег органа МУП-а.

Поштујући наведене одредбе закона и правилник о обавезама саобраћајног особља у ЈКП ГСП “Београд” од јуна 2016. године а код чињеничног стања утврђеног током првостепеног поступка следи да је првостепени суд је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право имајући у виду да је понашање тужиоца од дана 1.12.2019.године, због кога је тужиоцу отказан уговор о раду са припадајућим анексима,било супротно члану 11 и 12 Правилника о обавезама саобраћајног особља у ЈКП ГСП “Београд”.

Тужиоцу је решењем туженог од 19.3.2020. године отказан уговор о раду са припадајућим анексима на основу члана 179 став 2 тачка 1 и 5 Закона о раду због тога што је дана 01.12.2019. године када је према распореду рада управљао аутобусом гар. бр..., као други по реду, на линији 95 (Нови Београд Блок 45.Борча) у времену од 11:57 до 19:29 часова док се кретао у смеру ка Борчи након што је неидентификована путница средњих година ушла у аутобус на стајалишту “Зелени Венац” и започела вербални сукоб са путницима а потом и са запосленим и покушала да га фотографише, по доласку на стајалиште “Дом омладине” у 17:00 часова устао са возачког седишта, узео јој телефон из руке а потом је ухватио рукама и избацио из аутобуса када је

изгубила равнотежу и пала на тротоар. Након тога је изашао из аутобуса, ногом замахнуо према истој и ударио је у руку док је и даље лежала на тротоару. Пошто се вратио у аутобус када је путница пришла левом бочном прозору возачке кабине, отворио је прозор возачке кабине и кроз исти је попрскао бибер спрејом и више пута замахнуо руком према путници, због чега је поступио противно члану 11 став 1 и члана 75 став 4 Правилника о обавезама саобраћајног особља у ЈКП Градско саобраћајно предузеће “Београд” бр.6464 од 02.6.2016. године и противно члану 33 члан 10 Одлуке о јавном линијском превозу путника на територији Града Београда којим је регулисано “возач је дужан да се према путницима опходи с пажњом и предусретљиво и учинио повреду радне обавезе из члана 179 став 2 тачка 5 и став 3 тачка 8 Закона о раду, члана 78 став 1 тачка 1 алинеја 5 подтачка 1 као и непоштовање радне дисциплине из тачке 2 алинеја 7 подтачка 45 Колективног уговора Јавног комуналног предузећа Градско саобраћајно предузеће “Београд” бр.12082 од 04.10.2018. године и тачка 14 под 3 и 5 Уговора о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године.

У конкретном случају несумњиво је утврђено да је тужилац, након конфликта, путницу избацио из аутобуса када је изгубила равнотежу и пала на тротоар. Након тога је изашао из аутобуса, ногом замахнуо према истој и ударио је у руку док је и даље лежала на тротоару, пошто се вратио у аутобус када је путница пришла левом бочном прозору возачке кабине, отворио је прозор возачке кабине и кроз исти је попрскао бибер спрејом па је неспорно да је тужилац извршио повреду радне обавезе из чланова 11 став 1 и 75 став 4 Правилника о обавезама саобраћајног особља у ЈКП ГСП “Београд” бр.6464 од 02.6.2016. године што му је оспореним решењем о отказу уговора о раду стављено на терет, због чега је одлука првостепеног суда из става првог преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број К-20-/112 6-1/1-УЈ од 19.3.2020. године којим је тужиоцу отказан Уговор о раду бр.2/1836 од 08.8.2003. године, Анекс бр.1 уговора о раду бр.2/12280 од 07.12.2005. године, Анекс бр.2 уговора о раду бр.2/12137 од 13.7.2012. године и Анекс бр.3 уговора о раду бр.2/5563 од 17.9.2014. године.

Како је одбијен као неоснован захтев тужиоца да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду одбијен је и захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу уместо враћања на рад као накнаду штете исплати 18 месечних зарада, односно 1.180.831,32 динара имајући у виду да се ради о захтеву акцесорне природе.

Преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става трећег изреке ожалбене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу до 329.620,00 динара, обзиром да тужилац није успео у спору.

Истовремено обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 950,00 динара на име судске таксе на одговор на тужбу као и износ од по 1.900,00 динара на име таксе на жалбе укупно 4.750,00 динара одмерено према ТТ у време пресуђења.

С обзиром на изнето, одлучено је као у изреци на основу члана 394 став 4 и 165 став 2 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11...18/20).

**Председник већа-судија
Ана Поповић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**